

BOEBS COLUMN

Imago

Januari 2020

Door Boeb Jacobs

Terwijl ik vind dat we in dit land best wat vriendelijker tegen elkaar kunnen zijn, wat gastvrijer en minder in ons zelf gekeerd, dat de berichtgeving over het weer, over de economie en over alle andere onderwerpen wat minder kan, en ook optimistischer, dat de prijzen van oliebollen afgelopen december te hoog waren, dat er op de televisie te veel wordt gelachen, en op de clubavond te weinig, dat te veel fietsers die ik onderweg van de schaakclub naar Steyl tegenkom zonder verlichting rijden, denken buitenlanders daar heel anders over. Bij hen hebben we een prima imago. Dat bleek uit een onlangs gehouden enquête onder buitenlandse toeristen. Zij vonden ons land gastvrij, goedkoop, vriendelijk en een uitstekend fietsland.

Mooi is dat, denk je je eigen land door en door te kennen komen wildvreemde pootjebaders en naar tulpen glurende vreemdelingen je vertellen dat het tegendeel het geval is. Imago is dus het beeld dat andere van je hebben. Er is geen sport die zo vaak in verband wordt gebracht met andere sporten als schaken. Woorden als schaakvoetbal, schaaktennis en zelfs schaakjudo kun je in ieder sportverslag tegenkomen. Ook kun je in het moderne taalgebruik op allerlei terreinen ‘aan-zet-zijn’, ‘remise maken’, of in een ‘patstelling’ terecht komen.

De vraag is moeten wij schakers daar nou blij mee zijn. Moeten wij dat als een compliment beschouwen? Verbetert het

imago van de schaaksport erdoor? Ja, en nee. Ja, als het positief bedoeld is, als ze ons schakers zien als grote denkers die niet over één nacht ijs gaan, maar alleen weloverwogen en na diepgaand denkwerk tot actie overgaan. Nee, als het negatief bedoeld, als ze schaken een langdradig spel vinden, waar te veel kostbare tijd in gaat zitten die beter besteed kan worden.

Dat het schaakspel al heel lang hoog in aanzien staat moge blijken uit het feit dat in het verleden in bepaalde kringen het aanleren van het spel tot de opvoeding behoorde.

In die kringen was het lid zijn van een schaakgenootschap statusverhogend, ijdelheid wie ontkomt er niet aan? De grote Duitse dichter Wolfgang Goethe schreef er over. Tijdens zijn studietijd in Straatsburg woonde hij in bij een domineesgezin met drie mooie dochters. Met de oudste maakte hij lange wandelingen en voerde hij diepgaande gesprekken, zij werd zijn eerste grote liefde. Toen de juffrouw de relatie verbrak om met de zoon van de plaatselijke timmerman te kunnen trouwen schreef hij: ‘Alles is ijdelheid, schrijven, sport, kunst, zelfs de liefde’.

Met het imago van de schaaksport zit het intussen wel goed, getuige een artikel in een landelijk dagblad dat ik enige tijd geleden las en waarin de schaaksport regelrecht de hemel in werd geprezen. Ik citeer: ‘De schaaksport leert beoordelen en beslissingen nemen, prognoses maken, problemen oplossen, kansen grijpen en nooit opgeven, discipline en geduld ontwikkelen. Allemaal zaken die ook in het dagelijkse leven kunnen worden gebruikt.’ Aldus de krant. ‘Mooier kun je het niet maken’, dacht ik, toen ik deze lofzang las.

Zelf ga ik naar de schaakclub omdat
Tineke wel eens een avondje alleen wil
zijn, met een spannend boek en een
flesje mooie wijn.